

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pretiosae Occupaciones Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XXIII. Pretiosa occupatio morientis, Humilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45415

CAPVT XXIII.

Pretiosa occupatio morientis Humilitas.

14. April.
1615.
aetate 73.

Humilitas
compen-
diaria ad
felicem
mortem
via.

I **P** Sebastianum Barradium è vita mi-
graturum rogauit Rector, vt ali-
quid adstanti Sociorum coronæ diceret me-
morix commendandum. Vt obediret vsq;
ad mortem, dixit: *Humiliamini sub potenti
manu Dei; vt vos exaltet in tempore tribula-
tionis, seu tentationis. Nihil aliud superest con-
siliij: simus omnes eximie humiles; Christum,
Dominum, Deumq; nostrum, imitati, qui tota
vita vnã à se disci voluit humilitatem; & mo-
riens inclinato capite emisit Spiritum. Nihil
addidit: & inclinato in sinistrum brachium,
capite hæsit mutus: ac breuè humilem ani-
mam emisit eo die, & horã, quã morientis Iesu
memoria celebrabatur.*

1559. aetate
18.
Vid. Sa-
chin. Ciac-
con. &
alios.

Annuae
Austr.
2. Dec.
1635.

2 Robertus Nobilius Cardinalis, Iulij III.
Pont. Nepos, Societatis Iesu filius toto deside-
rio fuit, eamq; positã purpurã fuisset ample-
xus, si licuisset. Hic moriens hæc suprema
nobis verba reliquit: *Humilitas! Humilitas!
Humilitas!* et humillimum Spiritum Deo
humilium Patri dedit in manus. Hac se ad
mortem iam imminentem præparauit P. An-
dreas Helesueni 4. vota prof. Cassouix mo-
riens, et Superiori sic scribens: *Humi prostratus
ad sanctos pedes tuos, & omnium tuorum, ve-
niam,*

niam, utinam sanguineis lachrymis, peto .

3 *P. Gaspar Sanctius*, cum antiquis priscae virtutis oraculis comparatus, humilitatis eminentissimae vir fuit. Cum iussus omnium humillimi è presentibus pedes osculari daemone in energumeno, se ad pedes *P. Gasparis* abiecisset ad osculum, hæc postea referentibus dicebat *P. Gaspar*; se nullo veriore documento expertum, daemonem verè esse patrem mendacij. Super humilem hunc, quomodo *Spiritus Dei* requieverit etiam, dum *Spiritum* redderet, inde liquet, quòd quasi tantum è cubiculo in cubiculum aliud migrare iuberetur, ita illi visum fuerit hinc migrare in domum æternitatis suae. non quòd periculum non apprehenderet, sed quòd nimio magis fortasse olim de illo periculo sollicito, humillimèq; precanti *Deus* promiserit, eum in periculoso mortis articulo nullam in animae à corpore separatione difficultatem habiturum: neq; ob animas benignius habitas reum fore; quasi *Christi Sanguinem*, per benignitatem nimiam prodegisset. & deniq; Sponsonem illi fecit felicis hinc mortis, ibi vitæ immortalis, quam *Gaspar Martiri* adiit. 16. Nou.
1628.

4 *P. Fabius de Fabijs Romæ* obiit, vir 12. Nou.
1615. per omnem vitam incomparabiliter studiosus occasionum in quibus sese abijceret: Hunc ad *S. Pauli viam Ostiensem* exeuntem taurus in-

COR-

cornua sublimem furentius agitaret, alliserat, crus dextrum conquiserat. Sublatus è luto humillimus vir iuxta & patientissimus, gratias Deo agebat, quòd sibi id, utpote, qui se infra omnes duceret, non alij, contigisset. Immissum vulneri ferrum, pannos oleo feruente calentes, & reliquum cruciatuum apparatus sine gemitu ac doloris signo tulit, adeò vt sibi cum faxo, aut præcelsæ patientiæ heroë rem esse dicerent qui eum curabant. Inter acerbis neruorum contractiones cum spem non nisi è caelo affulgere posse videret Pompilius Lambertengus Prouincialis, P. Fabium monuit, vt erectà in cælum spe, nuper aduectum ex India Magni S. Francisci Xauerij brachium ad se adferri vellet, illius dextrà curandus. Hic verò modestissimà demissione id detrectare æger, & dicere; neq; se, neq; vitam suam tanti esse, vt illius propagandi gratià miraculum expecti, aut expectari par sit. Nolle se empram miraculo sanitatem. Ergò rebus conscientiaë compositis, obiit humilis verè vsq; ad mortem.

13. Iunii
1627.

5 Hoc etiam potissimum honestamento nobilitauit mortem suam P. Imbertus Boëtius, qui magno humilitatis profundè sensu flagrãter postulauit morti proximus, vt morte humilium humi in cilicio & cinere mori posset, circulo aliàs ferreo semper accinctus.

6. Anni-

6 *Annibal Gaccia* Mediolani altero tirocinij sui anno æger, aiebat manè identidem: *Fiat voluntas Domini!* Ecce nouum mihi diem ad patiendum largitur Deus! At longissimis, acerbissimisq; doloribus finem dedit expectata mors. Crucifixum *Iesum* osculabundus alloquebatur familiaribus sibi illis verbis: *Quis ego sum, seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei?*

10. Oct.
1630.
æt. 18.

2. Reg. 9. 8.

7 *Viriduni P. Petrus Camus* finiens dolores acerbissimos ante triennium à Christo impetratos, petijt ante mortem in triclinium deportari, vt istic generalem de omnibus vitæ vniuersæ peccatis sui accusationem, & confessionem palàm faceret.

3. Ian.
1634.

8 *P. Recupitus* ait *Patri cuidam* in Collegio Neapolitano morienti dæmonem adfuisse hortatorem; non esse iam cur se fatigaret, vtpote qui iam esset in portu: At ille humilitatis, ac spei sanctæ retinentissimus, respondit: Non sum in portu: sed spero breuè me in portu futurum, per merita Sanguinis *Iesu Christi*.

Industria-
rum pag.
438.

Necdum
sumus se
curi.

9 *Gracij de moriente Paulo Alaczkay* iuvene eo ingenio & spe, qualem in præclaro Societatis Scholastico requireres, literæ ita habent: Hic in Hungaria præter diligentiam in informanda literaria iuuentute probatam, zelum etiam animarum concionando non vulgarem ostendit, cùm festis diebus
cælo

1602.
Annuae.

caelo siue miti, siue tempestuoso, & magnis vt plurimum imbribus, & niuibus infesto, per agros prataq; sæpè ad medium crus aquis ex imbre collectis stagnantia vada transire coactus, non minùs leucam ab oppido itabat, et subditos nostros ab hæresi ad auitum religionis cultum alliciebat. Animam iam proximè redditurus, cum *Deo*, cum *Virgine Matre*, *Diuis Societatis* tutelaribus sermocinationem instituit. Percurrit deinde vniuersa *Redemptoris Nostri* Mysteria, eaq; omnia veluti in vnum collecta fascem æterno Patri pro occultis apertisq; delictis obtulit: et spei plenus ad Christum, cui seruietat, demigravit, humilitate ac spe armatus.

1610. IO In Collegio Nouocomensi *P. Carolus Carlantinus*, indefessus senex, et magnis animarum spolijs felix, hoc vnum monuit, vt ne illi, morti vicino, et cum ea iam iam colluctanti multa inclamarentur: Hoc verò potissimum velim, inquit, ingeminetis: *Memento, Pater, Redemptoris, qui peccatorum miseretur.*

II *P. Georgij Colibrant* morientis hæc fuit oratio: *Non intres in iudicium cum seruo tuo: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Serua, Domine, misericordia tua particulam misello famulo tuo.* Aiebat ea quæ pateretur, esse puerorum lusum. Manu in altum elatà ecquid toties ageret, rogatus, respon-

respondit: *Offero Deo meo exiguos istos quos nunc patior dolores.*

12 *Cesar Boscus* emenso nuper Philo- 1618.
phiæ cursu Taurini moriens, Sacramentis
perceptis Rectorem Collegij flagranter tene-
rèq; rogavit, vt sibi liceret animam Deo red-
dere humi in storea abiectum, cilicio vesti-
tum, & manu alterà Crucifixo, alterà flagello,
seu disciplinà, instructum. Sic voluit adire su-
premum tribunal Iudicis humiles exaltantis.
Aeternitas! Humilitas! Humilitas!

C A P V T X X I V.

Obedientia morientiam occupatio pretiosa.

1 **P** *Leoni Lilio* quanto in morte sola-
tio fuerit obedientia, velut lectu-
lus quietis vltimæ, commemorat Hist. Soc. P. 2. l. 6.
Sibi certè in extremo iam constituto, aiebat n. 16.
ad Socios, illud esse iucundissimæ voluptati,
quòd obediuisset, neq; vnquam à sententia,
obedientiæ discessisset. Ita & illis momen-
tum vitæ vltimum spei fore potiùs, quàm
timori. Vltima illi vitæ semihora supererat,
cùm excusso quem adductum tenebat pede;
Faceffe, inquit, istinc bellua. Quid autè pelle-
ret interrogatus, dæmonem fuisse respondit.
Interroganti, num timeret, respondit, se non
timere, eò quòd *Christus cor suum inhabitaret.* Cor ægri
Iesus inhabi-
bitet.